

בהוצאה מיום 12.10.1962 של
 השבועון הנפוץ TIME
 מופיע מאמר המצביע על ההכרח
 לייצר סבון ללא סבון.

OCTOBER 12, 1962

TIME

SOAPLESS SOAP?

Soap is one of the marks of civilization, but it is still a pretty primitive agent for cleansing the human skin. So says a British dermatologist, Dr. F. Ray Bettley, writing in the "New Scientist". He claims that most soaps today get people clean by removing from their skins not only grease and dirt, but also the very things that nature put there to guard against irritation and infection, and thus frequently causing chapping or a more severe inflammation. Also, soaps are usually alkaline and therefore reduce the acidity on which the skin relies to help kill bacteria.

Dr. Bettley thinks that the scientists daily performing molecular "magic" should get busy devising something better than soap.

היא עשתה כן-וואת לפני שנים רבות

דרמפון

הסבון ללא סבון

חפשי מאלקאלי ולכן עולה על כל סבון שהוא. 'דרמפון' מעלה קצף רב ומנקה טוב יותר מאשר סבון מבלי לפגוע בשכבה 'החמוצה' בה מגן הטבע' על העור. דרמפון הוא אחד המוצרים הישראליים הראשונים שיצאו לו מוניטין בעולם כולו והוא מיוצא ע"י 'תיא' לארצות רבות בכל חלקי תבל.

פרסום מלוניק

המינוי —

קבלת חשבונך לחידוש המינוי, נא פרע אותו בהקדם. עקב הביקוש לעיחון, לא נוכל לאפשר כל משלוח ללא תשלום.

היום זה סוד, אולם מחר
 כולנו נרדוש

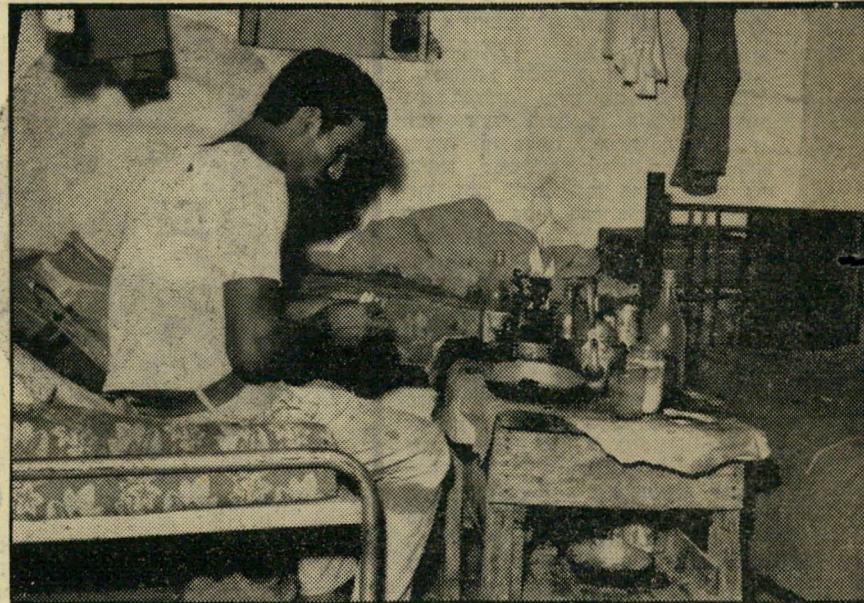
1-2-3

העסקו

אליהו סעדון (במרכז) מצא הזדמנות להוכיח את עצמו. כאשר שוחררו העצירים היהודיים והערבים, זימן אותם לגימט מיץ במועצת הפועלים בראשון לציון, אף כי זו לא הצטיינה בניגוי ההתפרצות, לא השתמשה בכוחה הרב להרגעת הרוחות. בתמונה: סעדון ואחד השומרים, בין נער יהודי ונער ערבי, הלוחצים ידיים.

לוסייה הגברית הגדולה שאין לה יחסי-חב' רות עם גרמניות. האם יכולים שני פתרונות גרמניים אלה להיות מועתקים גם למציאות הישראלית? קשה מאוד הדבר: אין הצעיר הערבי יכול להעביר העירה את ארוסתו או חברתו — אם יש לו — שהרי יפגע הדבר במסורת הערבית. ואילו משפחה ערבית זקוקה ל' דירה גדולה, יקרה לאין ערוך מזו שאפשר

הבדידות העלובה

בה נתונים הפועלים הערביים המתגוררים בי ישובים עבריים, משתקפת בתמונה זו. פועל-עיר, ב' ליד רמת-גן, מכין ארוחת-ערב על פרימוס, בתוך מחסן המשמש לו ולחבריו כמקום-לינה.

לקנות בכפר. לעומת זאת, אין שום גוף ציבורי המיכן לעיין באפשרות של מתן שיכון למשפחות ערביות. הדיים העובדות של הצעירים הערביים אומנם דרושות ב' אורח חיוני למשק העברי — אבל לא עד תושבי-קבע שיהיה איש מוכן להפוך אותם בורוי או ציבורי-למחצה.

הפיתרון הגרמני השני חסר גם הוא סיכוי ממשי. כי המשטרה תסגור בתי-בושת לער' בים באותה שקידה שהיא פועלת נגד כל בתי-בושת אחר. זהו החוק, אך נכיון ש' צעירים אלה נוקקים בכל זאת לנשים כאלה, חייבים הם ליצור אותן — או להיות נר' אודים על יצורן — בחוץ-בית. במצב זה, אי-אפשר למנוע שצעיר ייטפל אל סתם בחורה, בחושבו אותה למופקרת.

ההתנפלות בראשון-לציון של העלטה הצעה ישראלית מקורית לפתרונה של הבעיה. הציע אחד מעסקני מועצת הפועלים במקום, בשעת ריתחה: "צריכים להקים רובע מיוחד לערבים. שרק שם מותר להם לגור, וש' יהיה אסור להם לצאת ממנו בלילה!"

כאן לא יהיה גיטו ערבי, נועק כנגדו ראש העיר. לא סתם גיטו, שהרי משם אל מישטר הרובעים השחורים ואיסור התנועה